

Temes:

Arribada a Katmandú

Visita al jardí botànic de Katmandú

Cap a Nepalgunj

Avioneta cap a Simikot

A Simikot:

Activitat de la farmàcia a Simikot

Segona farmàcia

Títols de propietat de la casa i el terreny

Escola-estada NuestrGhar

Camí a Sarkegar

Sarkegar

Escola de Sordmuts

Estudiant de Katmandú

Visita a Gorkha

Política

Cooperació internacional

Arribada a Katmandú:

Després de gairebé 4 anys de l'última estada a destacar:

- Kathmandu , les seves valls i zona d'influència es va aproximant als 6 milions de persones amb una urbanització que continua al seu aire i amb moltes mancances. Molta gent del país aspira a viure a Katmandú.
- Katmandú sembla una mica més net en el seu conjunt. Després de veure'l brut per tot arreu ara es veu una mica millor de papers i plàstics tot i que n'hi ha tants com es vulguin igualment com a la resta del país.
- Millora molt notable del trànsit viari : tot i que el trànsit és caòtic i molt dens aquest cop es circula bastant millor.

El nou alcalde ha posat tanques a les voreres i la gent no pot creuar amb tanta facilitat per allà a on volen. També he vist algun semàfor que sembla que es respecta.

El paviment dels carrers també ha millorat moltíssim i d'estar ple de sotracs ara n'hi ha molts menys. Igualment a l'àrea més o menys propera a la capital. Fora de la vall de Katmandú tot segueix més o menys igual tot i que ha millorat una mica.

- Molts menys gossos i altres animals per els carrers. Sembla ser que han esterilitzat les femelles i se'n veuen molts menys. Igualment quan surts de l'àrea metropolitana tot segueix bastant semblant.
- L'any 2021, després del Covid, gairebé no hi havia turistes. Ara se'n veien bastants a les zones més properes.
- Els preus semblen més cars que no eren. El litre de combustible com aquí. La bombona de butà a uns 13.- euros (Aquí entre 18.- i 20.-). Articles de roba i similars fabricats a la Xina i altres llocs més o menys com el mercat de Tordera. L'ordinador que vam comprar per la segona farmàcia a uns 700.- euros més o menys com aquí. Les carnisseries del carrer que abans venien búfal ara moltes venen porc que és més barat tot i no haver-hi tradició de menjar-ne i una certa prohibició cultural-religiosa a la majoria del país. El guia deia que ara els joves en mengen i ell també tot i ser bastant religiós
La fruita es gairebé tota importada i de poca qualitat tret de la de temporada i canya de sucre. Pomes de la xina, kiwi de Taiwan, alcovats d'Austràlia, mango, raïm i taronges de la Índia...Les verdures acostumen a ser produïdes al país.
- L'hotel i serveis turístics més cars. Els restaurants populars fora de les zones turístiques (que n'hi ha molts) mantenen més o menys els preus. Tres persones dinàvem per uns 6 o 8 euros. Igualment a les altres zones del país.
- En general el comerç es veu menys dinàmic i poc evolucionat tot i que es veuen la mateixa immensa quantitat de botigues. Les plataformes on-line han entrat especialment les més barates com Temu i Alí Baba.
- El país continua sense entrar en la dinàmica de la industrialització de manufactures per a la seva exportació com altres països de la zona.
Les principals aportacions econòmiques provenen de les remeses dels emigrants, el turisme i l'agricultura. Els serveis estan vinculats a aquests sectors principalment. La màxima aspiració dels nepalesos és que els fills o familiars arribin a treballar a l'estranger. Segons estudis i condició social van a les societats occidentals, Japó, Corea i Austràlia països del Golf pèrsic i similars i els més baixos a l'Índia i països menys rics en el seu conjunt. A Barcelona un cop en un restaurant nepalès em van dir que n'hi havia més de 6.000.
- Es veuen menys taxis convencionals. Han entrat les plataformes de taxis. Es veuen més cotxes xinesos i menys de coreans i japonesos. Es veuen cotxes més nous i també més grossos. També alguns cotxes elèctrics que quan es queden sense bateria queden al mig del carrer o carretera.
- Tothom connectat i dominat per el mòbil igual que com aquí. A l'hotel es rebia The Himalaya Times que amb prou feina llegia ningú tret d'un vigilant i jo.
- La construcció segueix important veient-se nous hotels i alguns edificis a l'estàndard nostre.
- El turisme es veu principalment occidental i també indi. Comença a haver-hi turisme nepalès.
- La nostre agència s'ha mudat a un pis superior i més barat en el mateix edifici. Segons el botiguer del davant ara els turistes arriben amb més coses contractades per internet o agències online i ja els esperen a l'aeroport i els porten directament allà a on han contractat.

- VISITA AL JARDÍ BOTÀNIC

Lamentable visió despès de l'anterior visita fa anys. El nou director no sap diferenciar un jardí botànic d'un parc de berenades. Plantació per tot arreu de ginkgos no essent una planta d'allà. Corriols per tot arreu i gent berenant. Pavellons tancats i sequera en general. Alguns arbres grossos es veuen amb puntes de capçada seques.

CAP A NEPALGUNJ

Nova terminal de l'aeroport que en fa tres o quatre com la vella. Disseny raonable i actual. Encara per inaugurar.

La manifestació del partit monàrquic a Katmandú era perquè s'havia inaugurat la nova terminal de l'aeroport internacional de Pokhara i apart de moltes deficiències havia costat més del doble. A vegades no s'ha d'anar tant lluny...

Nepalgunj continua essent la mateixa ciutat espantosa – al meu punt de vista- allà a on n'hi hagin.

Lloguem un tuc-tuc i ens n'anem a donar un volt per la zona rural amb molta presència de gent d'origen indi que treballen en una agricultura bàsicament de subsistència molt poc mecanitzada i amb molt de minifundi. Tot i això és més fàcil i productiva que la d'Humla.

Ara segaven el blat i aviat anirien per sembrar l'arròs i aprofitar els monsons que estaven per venir.

A Nepalgunj hi ha una important comunitat musulmana però en general al Nepal la convivència entre religions és bastant bona.

La ciutat continua creixent amb nova construcció. Es veu que fan algun hotel nou de grandària considerable. Alguns nepalesos que han emigrat i els ha anat bé inverteixen de nou a Nepal en allò únic que creuen que pot mantenir el valor en un futur com és la construcció.

L'hotel Sidharta està molt bé i es còmode i confortable. Sopem allà i ens n'anem al casino de l'hotel.

El casino es ple d'homes indis mig destartalats jugant i bevent. Una ballarina s'esforça intentant atreure l'atenció dels presents

amb molt poca requesta.

Ens conviden a l'entrada i al beure i ens n'anem sense jugar.

AVIONETA CAP A SIMIKOT

Abans de les 6 del matí som a l'aeroport per agafar l'avioneta de 18 places. Primer s'enlaira la de Dolpo amb un grup d'uns 6 o 7 escandinaus . Cap allà les 9 pugem a la de Simikot a on només paguem com a estrangers en Marc i jo. El bitllet per a els turistes costa uns 10 cops més que per a els nacionals deixant de banda el preu del visat i l'obligació de portar un guia personal.

Les avionetes normalment només volen als matins quan les condicions meteorològiques son millors.

No pugem en l'avioneta la quantitat i varietat de mercaderies com les altres vegades.

D'ençà que me'n vaig anar jo de Simikot el 2 de Maig no n'ha pujat cap més i avui dia 8 encara no ho sé doncs no he pogut contactar amb en Marc per no tenir recepció al telèfon.

A SIMIKOT

Arribem al cap d'una hora a Simikot amb una gran i acollidora rebuda per part dels col·laboradors directes i del nostre comitè local de suport.

El comitè de suport està format per 4 persones que se'n cuiden de vehicular i comentar queixes o incidències relacionades amb la nostre feina

Ens n'anem a l'hotel a prendre un té marsala amb força pebre

negre que es com se'l prenen allà.

Sigui per el cansament i no tornar-los a veure no he pogut aprofundir en la seva funció però en Marc ens l'aclarirà una mica millor quan torni si bé crec que forma part dels usos i costums en aquelles valls.

Es reuneixen un cop al trimestre i els paguem la trobada que ens costa unes 1000 rupies que venen a ser uns 6'5.- euros.

En Marc se'n va a l'escola-estada a on també hi ha el seu pare d'allà i jo me'n vaig a l'hotel de costum que ve a ser el millor del lloc amb uns excel·lents matalassos de fusta local i serveis sanitaris d'acord i més propers al nostre estàndard.

Els amos de l'hotel son budistes i del grup dels lames que acostumen a ser els que fan negocis , tenen més poder adquisitiu i tenen cases millors i més grans

En aquests moments un dels amos – persona molt agradable amb nosaltres- es dedica intensament a l'obra pública fent el nou pont sobre l'afluent del riu Karnali.

El seu germà – que estaven casats amb la mateixa dona per tal que no es disgregués el patrimoni- es dedica a l'hotel i a la política entre altres coses.

Aquesta pràctica és habitual en aquelles contrades entre els lames que siguin germans i se'n diu poliàndria . La senyora és va morir fa dos anys.

També existeix la poligàmia tot i no ser legal.

Estant fent una ampliació de part de l'hotel i al pati hi fan unes cabines de dutxa amb aigua calenta que per el que sembla hi podran accedir la gent de Simikot per un preu d'unes 200 rupies nepaleses (1,20.- euros). Segur que serà un servei molt demanat doncs les cases no acostumen a tenir dutxa.

Els no lames - que son majoria- es dediquen sobretot a l'agricultura , la ramaderia i també al comerç local.

Els primers mantenen un caràcter més endogàmic.

Simikot disposa del carrer principal i tota la ronda del poble pavimentada amb ciment. Ha millorat molt el clavegueram i no es veuen tants animals per el carrer.

La recent i primera obertura de la carretera que enllaça cap el sud del país fa uns tres mesos ha canviat el poble i les valls.

S'ha de veure com repercutirà en l'economia agrícola de molts pobles d'Humla l'arribada d'aliments més barats i més fàcils de produir del sud.

Fins ara era una economia molt tancada amb preus relativament alts doncs portar-los del sud era molt car.

Ara es veuen – tot i no ser excessius- motos, cotxes i camions i es deixen de veure caravanes d'ases, iaks i cabres transportant tot tipus de mercaderies.

El respecte dels motoritzats cap a les persones i animals és nul. Impera el principi de que el més gros i potent disposa de la preferència. Les bocines es fan servir contínuament com a la resta del país .

Tothom disposa de mòbil i l'addicció es absoluta.

La policia patrulla dia i nit armats amb bastons i grups de quatre. L'alcohol és difícil de controlar. No sento olor de marihuana tot i créixer naturalment en abundància per tot arreu.

El poble ha crescut i es veu el canvi d'una economia primària al sector de la construcció i obra pública i, als serveis.

El qui ens atén de l'hotel no es de les valls d'Humla i es comencen a sentir queixes que no es troben pastors i jornalers per a el camp.

Els del lloc – tant homes com dones – se’n van a fer jornals a la construcció i obra pública a un preu d’unes 1000 rúpies al dia. Les dones son molt visibles a la construcció com a peones i no pas a les feines més lleugeres.

Les camps de blat es veuen molt magres i clars per la manca de pluges aquest hivern. Als horts hi posen filat d’espines i bardisses per evitar robatoris. No si veuen canvis i continua essent de subsistència i sense excedents per a la venda fora de les valls.

Un dels recursos econòmics es la recol·lecció d’arrels i herbes medicinals a les muntanyes que es dirigeix principalment al mercat xinès i indi.

L’hinduisme es fa més present tenint-hi molt poca tradició. Una estàtua gegant d’en Shiva a l’encreuament del Karnali amb l’afluent de Thée-He i Tackla. Un altre Shiva al temple al capdavant del poble. Canvi dels canons de pedra antiquíssims de les fonts públiques als rentadors del poble per uns altres de bronze propis de la tradició hinduista.

Els budistes no incorporen la tradició hinduista i es mantenen més fidels als seus ritus i costums

Els no - lames son de tradició animista, molt propers al budisme i menys a l’hinduisme tot i que no tenen cap problema en integrar-ho tot plegat . La seva presència es veu a alguns arbres antiquíssims, pedres...

Son unes creences poc estructurades però encara molt vives entre la població.

Es veuen menys xamans perdent-se la presència i coneixements a causa de la plaga del mòbil.

Al ser el tercer cop que hi som ja trobem gent coneguda. En Marc continua essent molt conegut i també entre la gent de la vall d’on era originari

ACTIVITAT DE LA FARMÀCIA A SIMIKOT

La primera farmàcia està plenament consolidada. Tenim prop de 40 usuaris diaris que adquireixen tot tipus de productes. Els de parafarmàcia els venem a preu de mercat amb guanys.

Els altres encara estan suportant el preu del cargo aeri que ens representa gairebé 1.- euro per kg. Encara que no ho sembli els productes de farmàcia pesen bastant doncs n’hi ha que van en vidre, molt d’embalatge... comptem que les properes comandes les farem pujar amb jeep des de baix i el preu de compra serà millor.

Ens hauríem de plantejar com a objectiu que el funcionament de la farmàcia no ens costés diners i que en poguéssim destinar més a la promoció de la salut en general

Un cop vam ser allà li vam donar a en Dipak (el guia de treking al que l'estat nepalès ens obliga a contractar , així com un permís de treking per que només admeten que vagis a Humlaper fer un treking, no en visita familiar o turística) una enquesta per veure que opinaven els usuaris. Es van entrevistar 9 persones i se'ls preguntava:

1º.- com es que veniu a aquesta farmàcia i no a un altre

La varietat de medicines que venem es més amplia que en altres farmàcies i els preus son millors

2º.- Que en pensa del preu de les medicines en la nostre farmàcia

Es més barat que altres llocs i tenen una bona qualitat de medicines

3º.- Si apugéssim el preu de les medicines continuaria venint o no.

Si, continuaria venint si no s'apugessin gaire

4º.- Com es que veniu a la nostre farmàcia?

Aquí el servei es millor que a altres. Si en trobés alguna altre d'igual aniria a la més propera

5º.- Quins serveis afegiria

Ens agradaria tornar a disposar de la infermera o metge i servei d'urgències.

Les respostes s'han resumit però en general creiem que estem donant un bon servei

Al Nepal hi ha una societat estructurada en el clientelisme i tot funciona bastant en base al principi que un clau en treu un altre.

Es va acordar durant la nostre estada tornar a fer campanyes de salut general d'acord amb l'hospital de Simikot

Les primeres seran

1º.- Ginecologia i obstetrícia

2º.- Problemes respiratoris

3º.- Desparasitització i higiene

Cada campanya tindrà un cost superior als 1000.- euros però comptem que ens donarà bastanta visibilitat. Abans de cada campanya es faran cursos de

formació específics. El nostre logo serà present a totes les campanyes.

Molts productes es venen directament amb blister i sense caixa. Ens va bé doncs podem comprar caixes a l'engròs. Els clients porten la caixa buida quan han de reposar el producte doncs molts no saben llegir.

SEGONA FARMÀCIA

La segona farmàcia és a tocar a l'hospital en una zona amb poc trànsit de gent però amb els usuaris de l'hospital a la sortida.

Hi ha un altre farmàcia aprop que es veu en una decadència absoluta i no és competència.

Hi treballa en Dipkhar (nebot d'en Marc al que la família d'aquí varen pagar, des de l'any 2.010 els estudis fins al batxillerat, a Katmandú i després, en Marc el va ajudar en els estudis de farmàcia). Ven molt menys que la primera i cada dia porta la recaptació a en Kal, el comptable.

Esperem que les campanyes de promoció de salut que farem conjuntament amb l'hospital ens aportin més massa de clients.

Es demana a en Kali, el comptable, que porti la comptabilitat separada i després la consolidi.

TITOLS DE PROPIETAT DE LA CASA I EL TERRENY

L'associació com a tal no ha contribuït econòmicament a la compra ni del terreny ni de la casa. Tampoc figura entre els seus actius

La casa i el terreny els va comprar en Marc (amb ajut puntual de familiar d'aquí), posant-lo a nom de Usha Rokaya (muller d'en Marc) i l'Alex (fill d'ambdós) doncs no podien anar a nom seu. Els lloguers els cobra la Usha per el que hem de concloure que l'associació no hi té cap dret.

La Usha manté el compromís que si un dia s'ha de destinar a les finalitats de l'associació en cediria els drets.

De moment, al no disposar de suficients efectius humans, esperarem una mica a edificar el centre de salut

ESCOLA-ESTADA NUESTRGHAR

Visitem l'escola-estada en diferents ocasions doncs molts cops hi anem a sopar i en Marc s'hi allotja.

Tenim 4 nens i 6 nenes. Tots es veuen molt agradables i propers especialment al cap d'uns dies de ser-hi.

VID-20240220-WA0
001.mp4

Fem un parell d'excursions per els voltants amb ells i tot va molt bé.

Ara no van a l'escola pública doncs els professors estant de vaga. En Kharendra , el professor particular, sempre és molt atent i ens acompanya a altres excursions.

La Salima (germana d'en Marc) se'n cuida del menjar i intendència amb molt d'interès.

En Kali, el comptable, també fa l'estada allà i resol molts problemes de convivència i relacions amb els pares.

Hem de llogar una habitació a una casa propera doncs el govern nepalès decreta que nens i nenes no poden pernoctar a la mateixa casa tot i tenir habitacions separades.

Hi aniran els nens amb en Kali.

Tothom qui hi treballa igualment com a la farmàcia son de per allà i els agrada viure-hi.

CAMÍ A SARKEGAR

Després d'unes primeres visites a les farmàcies i l'escola-estada ens n'anem cap a Sarkegar a visitar el poble i prendre coneixement si val la pena obrir-hi una tercera farmàcia.

Emprenem el viatge en un tot terreny Mahindra que ens travessa per el Karnali. L'endemà ja no es podrà travessar. La carretera recent acabada es molt i molt perillosa amb precipicis sense salvació possible i senyals de trànsit amb calaveres pintades.

Les carreteres es fan amb una retro-excavadora de cadenes i llençant els materials sobrers terra avall hi hagi el que hi hagi.

La destrossa ambiental és molt considerable. Molts dels antics camins mil·lenaris es perden i els que quedin difícilment els mantindrà ningú en un futur. A les carreteres polsoses, plenes de rocs i difícils de transitar hi ha de conviure vianants, bestiar i vehicles.

Ignoro d'on surt el finançament però se n'estan obrint per tot arreu. No hi ha manteniment de cap tipus per el que en un futur algunes no es podran transitar però el que es segur es que la que connecta el nord amb el sud està per quedar-se i ho canviarà tot.

Els camions pugen plens de mercaderies cap a Simikot i baixen buits. Si se n'espatlla un es talla la carretera en tots sentits fins que s'arregla i es pot moure.

L'obertura de les carreteres ha d'ajudar a l'explotació dels recursos naturals de la zona.

Veiem algun ramat de cabres en transhumància des del sud i que porten uns sacs d'entre 10 i 15 kg. d'arròs a l'esquena per a la seva venda als pobles de la muntanya. De ben segur la carretera afectarà aquesta activitat

Trobem boscos de pins blaus de l'Himàlaia centenaris durant el camí. També rododendres immensos i altres arbres propis del lloc de mides extraordinàries.

SARKEGAR

Sarkegar és una localitat que dona serveis i comerç a una sèrie de poblacions rurals i disperses que sumen unes 12000 persones.

La població no té cap atractiu però per situació ofereix els serveis que tota aquella població necessita

Es troba al peu de la carretera i disposa d'un Health Post (dispensari). També hi ha la policia, l'escola secundària i algun altre centre administratiu.

No disposa de farmàcia i han de pujar a Simikot a proveir-se amb tot el que representa.

El nostre farmacèutic en Narayan es d'un poble de per allà i la veritat és que el coneix tothom i sembla bastant respectat.

Ell va proposar obrir la tercera farmàcia allà i si per cas s'obrís hi posaríem un infermer/a que pogués fer diagnòstics previs i cures.

La consolidació de l'activitat de Health us Nepal amb Nuestr-ghar, la contractació del comptable i la segona farmàcia ens dona una estructura amb més entitat amb prop de 10 persones contractades i més projecció cap a la població. Poder estendre la nostre activitat a altres llocs ens podria fer augmentar la presència ajudar a consolidar el projecte local i amb gent local.

Trobar la persona per fer-ho funcionar ha de ser la clau

ESCOLA DE SORDMUTS

A mig camí de Sarkegar parem a l'escola de sordmuts amb qui col·laborem amb el pagament de l'estada d'una nena.

L'escola es troba al mig del camp i disposen d'hort per el seu proveïment. L'escola es finança amb suport d'alguns ajuntaments de la zona i suposo que altres cooperants com nosaltres

Som molt ben rebuts i quedem molt sorpresos de l'amabilitat i professionalitat dels dos professors que ho dirigeixen. Ens ensenyen les instal·lacions que trobem molt correctes . La quinzena de nens i nenes que hi ha se'ls veu ben tractats i contents.

Els llibres eren finançats per Us-aid . Veurem que passa en un futur ara que s'ha suprimit l'organisme que de ben segur necessitava una profunda reforma però no la seva supressió.

Arribem a la conclusió que és bo per a la nostre entitat col·laborar amb organitzacions del territori com aquesta gestionades per equips locals com fa Health us Nepal.

Ens conviden a dinar peix del riu Karnali i al marxar ens regalen un gall que a les nostres mans no farà gaire bona fi.

ESTUDIANT DE KATMANDU

De tornada a Katmandu tinc una entrevista amb l'estudiant a qui Nuestrghar paga l'estada i la matrícula universitària.

Parla més o menys anglès i amb el guia anem fent l'entrevista.

Es diu Khawa Dorji Lama i es de Simikot. Coneix en Marc .

Estudia una diplomatura d'enginyeria civil que amb tres anys ja li permet incorporar-se al mercat de treball.

Treballava a les serres que hi ha pujant a casa d'en Marc. Coneix en Narayan i té contacte amb en Kali

Durant l'entrevista que dura cap a una hora va mirant el mòbil a vegades sense parar atenció excessiva.

Algun cop ha ajudat treballant a Responsable Treking.

Fa uns dos anys que no ha estat a Simikot.

Se li demanen les notes que no llueixen gaire.

Per la nostre organització no és fàcil pagar estudis universitaris per la dificultat de disposar d'un seguiment tutorial dels possibles beneficiaris.

VISITA A GORKHA

Visito Gorkha, una ciutat a unes 6 hores de Katmandú. La carretera l'estan reformant però si no recordo malament el primer cop que hi vaig ser fa uns 9 anys ja l'estaven reformant.

Trànsit infernal amb avançaments per la dreta, esquerra i mig. Pols per tot arreu i una velocitat d'uns 40 km/h

Cap tipus d'economia per la zona tret dels serveis a la carretera i poca cosa més. També agricultura amb parcel·les molt difícils i complicades en forma de feixes, gaies i saions a la muntanya. Igualment a l'interior de la província .

L'únic avantatge respecte a Humla és que no hi fa tanta fred però el nivell econòmic es veu bastant semblant sinó pitjor.

Aquesta situació es repeteix en moltes zones del Nepal tret del Terai al sud i algunes altres zones.

El canvi de situació econòmica a Humla no pot empènyer la gent de les muntanyes a anar a aquestes altres zones doncs la seva vida canviaria molt poc sinó empitjoraria.

Actualment hi ha una certa emigració d'aquestes zones cap a Humla atrets per uns millors salaris motivats per les obres públiques i la construcció.

Aquesta emigració es basa en treballadors amb una certa qualificació . Els nadius d'Humla fan principalment feines de peonatge

Tot i això a la zona d'Humla la vida continuarà essent difícil i cara doncs les comunicacions encara son molt lluny de permetre una millora generalitzada

POLITICA

La política continua molt influenciada per la Índia. També per la Xina però sense una intervenció tant directe i manifesta.

En arribar hi ha una manifestació del partit monàrquic. El guia diu que pot ser perillós però no en fem cas. Tampoc l'arribem a veure. El govern indi – hinduista militant-- sembla ser que està al darrera del retorn de la monarquia com a reencarnació de Vishnú. Gent amb qui parlem – més aviat monàrquica- no ho veuen possible per no agradar el qui els correspondria com a rei però creuen que l'Índia anirà fent segons els convingui. Els maoistes – molt mal vistos per una gran part de la població- van fent el que a l'Índia els convé.

Per el que es comenta la ideologia no és una qüestió gaire important per els partits ni per la gent i en tenen una per diferenciar-se els uns dels altres.

El partit del Congrés sembla ser que es el que té una trajectòria més regular i acreditada amb una visió més clara del que voldrien per el país.

Els mestres i professors del sector públic porten gairebé un mes en vaga. Quant me'n vaig sembla que es desconvoca la vaga. En Harendra, el nostre professor de Simikot, feia vaga a la pública però venia a treballar a casa als matins.

A l'escola privada – que n'hi ha bastantes- no feien vaga. Tampoc a Simikot a on també n'hi ha.

A Katmandu no vaig veure gaire gent molt precària que de ben segur continua essent-hi però l'han anat derivant cap a les perifèries.

COOPERACIÓ INTERNACIONAL

Abans d'arribar a Sarkegar veiem un edifici molt gran a dalt d'un turó. Era una escola feta per la cooperació internacional i ara tancada. Aquest fet és comú al Nepal a on es fan projectes de cooperació basats en inversió immobiliària i després s'abandonen per incapacitat de gestionar-los o dotar-los de contingut.

En aquest moments s'està construint a Simikot un edifici immens destinat a escola de discapacitats també per part de la cooperació internacional. Promet convertir-se en un monument més a la incompetència i malbaratament dels recursos públics o privats que s'ajuntarà a dos centres hospitalaris més que estant ben abandonats i altres edificis de les valls sense cap altre us.

Aquesta és una de les crítiques dels nepalesos a la cooperació internacional que veuen en molts casos com un negoci i no se'ls pot pas treure tota la raó.

Als nepalesos els agradaria més projectes de desenvolupament econòmic i socials que caritatius que també entenen que haurien de correspondre al seu govern o a la seva societat civil.

També es veuen cooperants cobrant com en una feina qualsevol i aprofitant l'estada en un país exòtic.

El projecte de Health us Nepal es basa abans en organitzar i dotar de contingut que en dotar-nos d'un immobilitzat que no sabem si podrem mantenir en un futur. Tenim també molt present és que la nostre activitat ha de ser capaç de ser gestionada per la població local d'acord a la seva manera de ser i de fer.

Per això intentar mantenir un equilibri econòmic en la farmàcia i invertir la resta en promoció social i de la salut hauria de ser un objectiu,